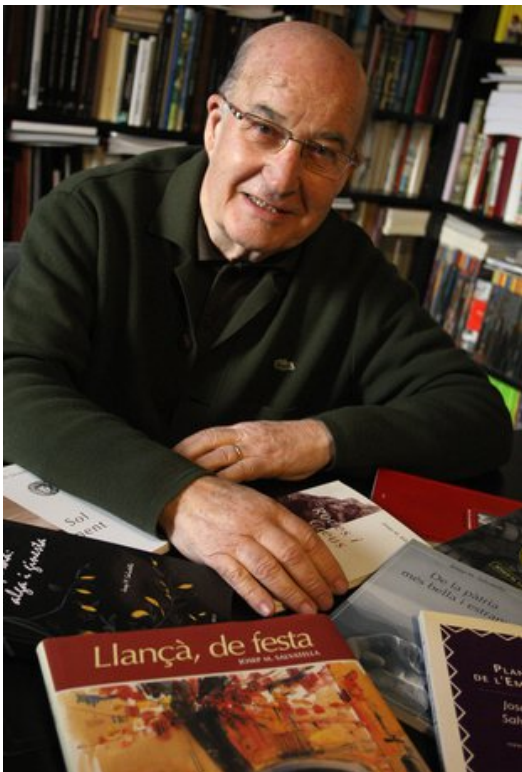


# “Estic content de com ha quedat Llançà”

Amb la democràcia, Salvatella va ser el primer alcalde de Llançà i va mantenir el càrrec durant 24 anys

Admet que en la dècada dels setanta era difícil controlar la construcció però creu que a Llançà es va fer bé



Josep Maria Salvatella té 76 anys i gaudeix de la seva jubilació a Llançà fent el que més li agrada, llegir i escriure. Foto: LLUÍS SERRAT.

Ha dedicat molts anys a la política, 24 dels quals com a alcalde de Llançà. Abans de ser alcalde, Josep Maria Salvatella va ser mestre i director d'escola a Llançà; fins que la política el va engolir i a partir del 1988 s'hi va dedicar exclusivament, combinant primer l'alcaldia amb la Diputació, i a continuació amb quatre legislatures successives de diputat al Parlament de Catalunya. Ara, jubilat de mestre i de polític des del 2003, es dedica als néts i, sobretot, a escriure. L'entrevista la fem al seu despatx, a Llançà, envoltats de llibres, que és el que més li agrada.

Mestre d'escola, escriptor, polític, amb què es quedaria? Si només pogués triar una cosa seria escriure; sempre m'ha agradat molt, no he pogut dedicar-m'hi més perquè feia altres coses. De mestre, ho vaig ser per tradició familiar: l'avi, el pare i la mare ho eren, ara ho són una filla, una neboda i una néta que n'està estudiant. L'entrada en política? El meu nacionalisme em va venir via literatura. De jove vaig llegir molt, vaig anar agafant consciència de la llengua, i a partir de la llengua, consciència de Catalunya. Un dia va passar en Miquel Roca, que estiuejava al Port de la Selva. Va fer una xerrada aquí, a Llançà, i a conseqüència d'allò una colla d'una dotzena ens vam apuntar a Convergència. Potser si hagués passat algú altre, com ara l'Heribert Barrera, potser m'hauria apuntat a Esquerra. Era igual, qualsevol cosa que fes flaire de català. El van triar per ser

alcalde? Van venir les eleccions, érem dotze o tretze per fer una llista, i curiosament quan vam triar l'alcaldeable vaig guanyar amb una diferència d'un vot amb el segon. Un sol vot que em va representar 24 anys d'alcaldia. És curiós... Fins al sisè mandat, quan jo ja tenia ganes de plegar, els últims quatre anys em vaig dedicar sobretot a promocionar un xicot jove que tenia a la llista, Pere Vila, i encara és alcalde de Llançà. De què se sent més orgullós d'aquests anys d'alcaldia? Veníem dels anys de la dictadura, teníem moltes coses per fer i vam anar fent de mica en mica. La casa de cultura, el tractament de les aigües, el poliesportiu, l'institut, coses de caire cultural, el monument dedicat a Pere Calders... L'aprenentatge de la democràcia, va ser fàcil? Va ser un procés una mica llarg; la gent no hi estava acostumada i estava una mica sorpresa. La gent venia de l'antic règim, una situació en la qual només tenien un avantatge: no havien de pensar en res, tot se'ls donava fet, i tots havien de passar pel mateix forat. Amb la democràcia van aprendre que podien opinar, formar sindicats, associacions... Retrospectivament, no s'ha urbanitzat massa la costa? Vam viure uns anys molt difícils per controlar la construcció. Tot era una dèria per fer cases. Crec que Llançà és dels llocs que s'han controlat bastant. És clar que si pogués potser esborraria algunes coses. Però si comparem amb Roses, Lloret o Platja d'Aro, són llocs on s'han passat molt. Què esborraria? No... A la Costa Brava en general, aquests llocs que he dit, s'han passat molt. A Llançà hi hauria algun sector possiblement, Super Faner s'ha criticat molt. Però és molt petit

si ho comparem amb tota la resta. En aquest sector de la mar d'amunt, som el poble més gran; per tant, és on es veuen més construccions, però el terme és gran i hi ha molts sectors sense construir. Ara es parla molt de col·lisió entre polítics i sector de la construcció; ja n'hi havia? És clar que n'hi havia. Sé que hi ha hagut llocs amb molts problemes; aquí sortosament no n'hem tingut. Però sí que hi ha hagut temptatives de pressionar. Els propietaris pressionaven molt i les empreses també, que eren les que donaven feina a la gent. Era una mica difícil, però en general estic content de com ha quedat Llançà. Vint-i-quatre anys d'alcalde, no són massa? Potser sí. Jo ja havia plantejat de plegar abans; ho havia de compaginar amb el Parlament i era una mica difícil però la gent insistia que no. Anàvem guanyant i quan vas guanyant ningú et discuteix el lloc. Potser limitar-ho a tres o quatre mandats no estaria malament. Arriba un moment en què has complert totes les expectatives. Tot el que havies rumiat ja ho has fet i arribes a un cert estancament. N'he parlat amb d'altres que també hi han estat, i ho veuen així. També va estar cinc anys a la Diputació. Quan hi vaig entrar, el 88, va ser quan vaig plegar de mestre, i combinava Diputació i alcaldia, fins que vaig entrar al Parlament i vaig deixar la Diputació. Quan vaig entrar a la Diputació ja deien que desapareixeria; vaig estar-hi cinc anys, fa la tira d'anys, i encara hi és. Al govern central li interessa, és una forma de control que té. Les diputacions ajuden els ajuntaments, segur; però també es podria fer via amb els consells comarcals. Hi ha una certa duplicitat. Dels quatre mandats al Parlament, de què se sent més orgullós? Del que estic més content és de la llei de protecció del cap de Creus; vaig ser-ne ponent. És un paisatge i un país que em conec molt bé, m'hi he passat hores, dies, setmanes. Em va agradar molt fer possible que es creés el parc natural. Ara té una protecció. Vaig ser el primer president de la junta del parc. Com veu el tema d'El Bulli Foundation? No m'agrada gaire. Jo comprenc que fa una mica de set, als que governen; és una cosa que se'n parlarà a tot el món, perquè en Ferran Adrià és un senyor conegut a tot el món; si fes una cosa així per aquí, doncs se'n parlaria a pertot. Però m'agradaria veure-ho fet, diuen que seria tot soterrani, amb feixes com si fossin les feixes que hi ha per la muntanya. Però no ho acabo de veure. Tinc els meus dubtes del que és més important. Encara que reconec que és un projecte que tindria impacte a tot el món, segurament. Els debats al Parlament ara són més tensos o ja eren així? No, potser s'ha anat fomentant l'agressivitat. Ara hi ha dos partits, el PP i Ciutadans, que són molt radicals amb la visió d'Espanya, no volen sentir a parlar de res. Si poguessin suprimirien les autonomies i tornarien a l'estat unitari. El mateix Rajoy quan era ministre de Cultura, recordo que l'any 99 va venir aquí, a Llançà (de convidat en els premis Gat Perich). Vaig venir amb ell amb un tren especial des de Barcelona, vam dinar junts a la residència de Llançà. Era un home amb qui es podia parlar, obert, en tot cas ho semblava; suposo que en part perquè en aquell moment no tenia la responsabilitat del partit ni del govern espanyol. Ara la posició del Partit Popular és molt dura. Si proposessin alguna cosa hi hauria sectors de Catalunya que els escoltarien, però si es tanquen en banda, jo veig que cada vegada es van ajuntant més independentistes. Segueix el procés sobiranista? Hi participa? Hi participo tant com puc, ho veig il·lusionador; no vol dir que hi hem d'anar a ulls clucs: jo veig els perills que hi ha, i no sabem com acabarà exactament. Però no deixa que val la pena jugar-se les il·lusions en la vida. Quan va començar a Convergència imaginava que un dia es plantejaria la independència? No, perquè quan vam començar no hi havia pràcticament res, ni les autonomies, ni la Generalitat. En principi la gent aspirava a allò de "Libertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia". Sortíem d'en Franco. Però han passat molts anys i ens hem anat adonant que el govern central ha anat cargolant, cargolant. Ens adonem que això de l'Estatut d'Autonomia no és suficient i la gent aspira a tenir un estat. Crec que la majoria. La faceta d'escriptor també és per tradició familiar? No. Jo vaig fer tots els estudis en castellà i quan tenia dotze o tretze anys, a casa d'un oncle de Girona, vaig trobar un llibre escrit en català que em va interessar molt. Era Cançons de rem i de vela, de Josep Maria de Sagarra. Una sèrie de poemes escrits al Port de la Selva. Fins llavors jo no havia vist res escrit en català. Vaig descobrir que el català que parlava a casa i amb els amics podia servir per escriure poesia, i també em va presentar un paisatge que coneixia molt bé. Segurament és el llibre que m'ha impactat més en la vida. A partir d'aquí vaig començar a llegir molt en català, i vaig començar a escriure coses. Vaig fer pel meu compte fins que un dia, un exprofessor de l'institut em va presentar la gent de Columna, i després he anat publicant tots els altres llibres, amb un editor de Figueres, Brau Edicions. Una dotzena de llibres, però sense decantar-se mai per un gènere específic. No; el que m'agrada més escriure és poesia. Malauradament no té tants lectors i m'he estès més en altres gèneres, contes, novel·les curtes, cròniques locals, un llibre que alterna poesia i prosa. Un recull de discursos que vaig fer durant la meua

vida pública. El primer va ser Planes de l'Empordà, escrits curts, articles. Després Llançà de festa, sobre Llançà, Sol ponent eren contes, els últims són Empordà Alga i Ginesta, A la llarga, Nord, també són escrits curts sobre Llançà i el litoral. Escriu en horaris regulars? No, unes hores al matí, unes més a la tarda, després de remenar una mica pel jardí. Hi vaig donant voltes mentalment, i quan ho veig clar faig quatre notes sobre el paper. Després em poso a l'ordinador, que és un invent que m'ha anat molt bé perquè pots esborrar tot el que vulguis, no queda rastre; abans era molt difícil. Quan ho tinc escrit, ho repasso, que és el que més m'agrada. Encara que sigui un article, crec que ha de tenir un ritme si el llegeixes en veu alta. Escurço, canvio, com si fes poesia. Des del 2003, jubilat de mestre i de la política, l'escriptura és la seva activitat principal? Sí, ara em dedico sobretot a escriure i als néts. Tinc molta cosa sense publicar, però bé, tampoc es pot publicar tot el que vols. Tinc pendent una crònica de viatges; encara no n'he fet cap d'aquests. Un altre sobre Llançà i un altre de sencer de poemes.

Publicat a:

Font del document:

[http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/720887-estic-content-de-com-ha-quedat-llanca.html?cca=1&piwik\\_campaign=rss&piwik\\_kwd=mecSocietat&utm\\_source=rss&utm\\_medium=mecSocietat&utm\\_campaign=rss](http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/720887-estic-content-de-com-ha-quedat-llanca.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mecSocietat&utm_campaign=rss)